

A KÚRIA ELNÖKE
2020.El.I.G.65. szám

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/114-8/2020</i>	
Érkezett: 2020 JÚN 19.	
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>db</i>	<i>lu'</i>

[REDACTED]
alkotmánybíró
részére

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

Tárgy: tájékoztatás
Hiv.szám: IV/114-5/2020.

[REDACTED]
A fenti számú megkeresésére az alábbiakról tájékoztatom.

Korábban a Kúria, illetőleg a Legfelsőbb Bíróság töretlen gyakorlata volt, hogy mivel az ellenőrzési határidő túllépéséhez a jogalkotó nem fűzött jogkövetkezményt, így azt nem tekintette a bírói gyakorlat jogvesztő határidőnek. Ebből következően nem volt kihatása az adóbírság alkalmazására sem.

Az 5/2017. (III.10.) AB határozatot követően – mely nem pénzügyi tárgyú közigazgatási perben került meghozatalra – a Kúria a gyakorlatát részben megváltoztatta. Így a Kfv.I.35.760/2016/6. sorszámú ítéletben: a Kúria a friss AB döntést alapul véve a határozathozatali határidő túllépése miatt az adóbírságot hatályon kívül helyezte, de a felperes keresetét elutasította az adókülönbözet törlése tárgyában. Osztotta az 5/2017. (III.10.) AB határozat [16] pontjának azon megállapítását is, hogy a tisztességes hatósági eljáráshoz való joghoz hozzátartozik annak biztosítása, hogy az adóhatóság a rá vonatkozó határidőket betartsa, és ezen határidő be nem tartását ne az adózó terhére, hanem javára értékeljék.

A felperes adókülönbözetet támadó alkotmányjogi panasa alapján született meg a 17/2019 (V.30.) AB határozat (2.AB), amely azt elutasította. Az indokolás részletesen

2020.El.I.G.65. szám

foglalkozott, nem csak az adókülönbözet, hanem a jogkövetkezmények kapcsán is a tisztességes eljárás alkotmányos követelményével.

Meg kell jegyezni, hogy az érintett tanácsok tájékoztatása szerint a kérdés viszonylag csekélyebb számú ügyben jelentkezett.

A korábbi Kfv.I. tanács gyakorlata:

Kfv.I.35.080/2017/6.

Az alperes 528, illetve 526 nappal lépte túl az ellenőrzési határidőt. A Kúria döntésével mind az adókülönbözet, mind a hozzá kapcsolódó adóbírság körében hatályon kívül helyezte az adóhatóság döntését. Indokolásában hivatkozott az 1.AB döntésre, azzal, hogy az eljárási szabálysértés kihatott az ügy érdemi elbírálására, mivel ellehetetlenítette mind az adóhatóság, mind az adózó bizonyítási lehetőségét.

Kfv.I.35.046/2018/10.

A felperes hivatkozásával szemben a Kúria nem állapított meg határidő túllépést, de arra is rámutatott, hogy egyébként se állapítható meg a bizonyítás ellehetetlenülése (visszaulva 1. döntésre)

Kfv.I.35.096/2018/9.

Bíróság által megismételtetett eljárásban született. A Kúria kifejtette, hogy az alapeljárási határidő már nem vizsgálható. Az új eljárásban olyan gazdasági társasággal kapcsolatos vizsgálat határidő túllépésre hivatkozott a felperes, amellyel kapcsolatban nem volt adómegállapítás.

Kfv.I.35.454/2018/5.

Ez a döntés az alkotmányjogi panasz tárgya.

Kfv.I.35.262/2019/9.

A Kúria érdemben nem tudott döntené, mert az első fokú bíróság a kapcsolódó vizsgálat határidejével kapcsolatban a mulasztási bírságot vizsgálta, nem pedig az adóbírságot. Az új eljárásra adott iránymutatás szerint az elsőfokú bíróságnak a döntésénél figyelembe kell vennie a 2.AB határozatot és a Kúriai gyakorlatot.

A korábbi Kfv.V. tanács gyakorlata:

A tanács tájékoztatása szerint az adóhatósági ellenőrzések elhúzódását a felperes adózók hosszú évek óta sérelmezték, elsősorban arra hivatkozva, hogy tisztességtelen az adóhatóság azon gyakorlata, hogy a hatósági hatáskörével visszaélve éveken át ellenőrzés alatt tartották őket, másrészt azáltal bizonyítási nehézségeket szenvedtek el.

A Kúria döntései alapján kialakult bírói gyakorlat [pl. Kfv.VI.35.381/2016/5., Kfv.V.35.655/2015/5.] – törvényi szankció hiányában – az ellenőrzési vagy határozathozatali határidő megsértése (túllépése) miatt a bíróság jogkövetkezményt nem alkalmazott, gyakorlatilag nem vizsgálta, hogy a felperest az eljárás elhúzódásából milyen hátrányok érték. Ezen gyakorlat – a törvényi szankció hiánya mellett – abból is következett, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rég. Pp.) XX.

2020.El.I.G.65. szám

fejezete szerinti közigazgatási perben kizárólag a határozat törvényessége lehetett a per tárgya, az eljárási szabálysértések megítélése csak az ügy érdemére való bizonyított kihatása esetén eredményezhetett a felperes számára kedvező bírósági döntést, és az eljárás elhúzódásának – nehezen bizonyítható – hátrányos következményeit a felperesek tényekkel, bizonyítékokkal nem támasztották alá.

A fentiek összegzéseként – a 17/2019.(V.19.) AB határozatot is alapul véve – megállapítható, hogy a Kúria összetett vizsgálatot folytat le a határidő túllépésével kapcsolatban. Elsősorban annak mértékét és kihatását vizsgálja a felperesi joggyakorlásra, különös tekintettel a tisztességes eljárás alkotmányos követelmények érvényesülésére. Miután a határozathozatali határidő túllépésével kapcsolatban a jogalkotó továbbra sem írt elő jogvesztést, így ilyen irányú jogkövetkezményt az Art. vagy az Air. alapján automatikusan nem lehet levonni. A bírói gyakorlat alapján az adóigazgatás területén is szükséges e kérdéskör további alkotmányos szintű vizsgálata, amire várhatóan az alkotmányjogi panasz elbírálása kapcsán sor kerül.

Budapest, 2020. június 15.

Üdvözlettel:

Dr. Darák Péter
